

Sygn. akt III Ca 1225/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Teresa Kołeczko - Waclawik (spr.)

Sędzia SO Anna Hajda

SR (del.) Roman Troll

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko D. J.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 18 grudnia 2014 r., sygn. akt I C 1317/14

oddala apelację.

SSR (del.) Roman Troll SSO Teresa Kołeczko - Waclawik SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Ca 1225/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach oddalił powództwo A. G. przeciwko D. J. o zwolnienie od egzekucji przedmiotów wymienionych w pozwie.

Sąd I instancji ustalił, że komornik na podstawie tytułu wykonawczego wszczął egzekucje przeciwko dłużnikowi J. G. i skierował ją między innymi do ruchomości wymienionych w pozwie. Obecna w dniu 17.6.2014r. przy zajęciu powyższych ruchomości powódka wskazała siebie jako właściciela ruchomości, dlatego komornik pozostawił je pod jej dozorem.

Pismem z 18.6.2014r. doręczonym 24.6.2014r. powiadomiono powódkę o zajęciu ruchomości oraz pouczone o sposobie i terminie wniesienia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji w trybie przewidzianym w art. 841 § 1 i 3 k.p.c.

Sąd Rejonowy podniósł, że termin miesięczny do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji jest terminem materialnoprawnym, ma charakter terminu prekluzyjnego i nie może zostać przywrócony.

Ponieważ powódka o zajęciu ruchomości dowiedziała się w dniu zajęcia tj. 17.6.2014r., ponadto została pouczona o treści art. 841§ 1 i 3 k.p.c. w dniu 24.6.2014r., a pozew wniosła w dniu 25 września 2014r. a więc po upływie terminu miesięcznego, powództwo nie mogło zostać uwzględnione.

W apelacji powódka zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że powzięła wiadomość o naruszeniu jej praw w dniu dokonania zajęcia w sytuacji, gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że powzięła tę wiadomość dopiero w dniu doręczenia jej odpisu obwieszczenia o licytacji, naruszenie art. 217 § 1 k.p.c. oraz art. 227 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o przesłuchanie powódki i świadka J. G. dla prawidłowego ustalenia czasu, w jakim powódka dowiedziała się o naruszeniu jej praw poprzez zajęcie, naruszenie art. 339 § 2 k.p.c. poprzez pominięcie twierdzeń powódki co do daty powzięcia wiadomości o naruszeniu jej praw, naruszenie art. 325 k.p.c. poprzez brak wskazania w treści orzeczenia, że wyrok jest wyrokiem zaocznym, naruszenie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 348 k.p.c. poprzez nieobciążenie pozwanego obowiązkiem zwrotu powódce kosztów postępowania.

Przedstawiając powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie jest uzasadniona.

Trafnie bowiem Sąd Rejonowy ustalił, że już w dniu zajęcia ruchomości, a z całą pewnością w dniu doręczenia powódce pouczenia o sposobie i terminie wniesienia powództwa o zwolnienie zajętych ruchomości od zajęcia tj. w dniu 24 czerwca 2014r. powódka musiała mieć świadomość naruszenia jej praw, skoro twierdziła, że zajęte ruchomości stanowią jej własność. Dlatego nie sposób zgodzić się z jej stanowiskiem zawartym w apelacji, że o naruszeniu tych praw dowiedziała się dopiero po doręczeniu jej odpisu obwieszczenia o licytacji. Cytowane zresztą w apelacji – na poparcie stanowiska powódki - orzeczenie Sądu Najwyższego z 12.12.2007r. V CSK 275/07 również wskazuje, że dniem w którym strona faktycznie dowiedziała się o naruszeniu prawa jest dzień, w którym faktycznie **dowiedziała się o zajęciu przedmiotu**. W okolicznościach sprawy takim dniem był 17 czerwca 2014r., a co najwyżej 24 czerwca 2014r., kiedy powódka została w sposób jasny i zrozumiały pouczona o powództwie ekscydencyjnym.

Z tych przyczyn chybiony jest zarzut naruszenia art. 217 § 1 k.p.c, art. 227 k.p.c. i art. 339 § 2 k.p.c. albowiem okoliczność dowiedzenia się przez powódkę o zajęciu ruchomości naruszającym jej prawa wynikała z dokumentów będących przedmiotem postępowania dowodowego przed sądem I instancji (protokół zajęcia, k 140-141, 144-146 akt Km 11700/13, pouczenie k. 151 powyższych akt z dowodem doręczenia k 152) i okoliczność ta nie wymagała prowadzenia dodatkowych dowodów.

Jak wynika z oświadczenia powódki z 17 czerwca 2014r. (k. 147 akt Km 11700/13) jest magistrem inżynierem, prezesem spółki (...) Sp. z o.o., a więc osobą, od której można wymagać zrozumienia kierowanej do niej korespondencji, w tym zrozumienia treści pouczenia z 18 czerwca 2014. Stąd jej twierdzenia o dowiedzeniu się o naruszeniu jej praw w dniu doręczenia odpisu obwieszczenia o licytacji muszą budzić uzasadnione wątpliwości, o których mowa w § 2 art. 339 k.p.c.

Nie mógł też odnieść skutku zarzut naruszenia art. 325 k.p.c., albowiem brak zapisu w części wstępnej wyroku, iż ogłoszony wyrok jest wyrokiem zaocznym nie zmienił jego charakteru.

Ponieważ powódka przegrała sprawę, brak było podstaw do zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze, ponieważ zarzuty apelacji okazały się bezzasadne, apelacja została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Teresa Kołeczko-Wacławik SSO Anna Hajda